

1918-10-26

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

Avisen Hovedstaden

FAKTA

Dokumenttype:

Udklip

Arkivplacering:

Mappe 99 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Avisartikel om det sønderjyske spørgsmål. Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

han saa
kun i en
yn. Hans
der for-
allerede
ning, at
som ma
hvort
nd og ikke

derjude.

foramling
for det
valgt Pro-
sten af
ledt 1900
er Medlem

den 12.
e Præsiden-
t gaar ef-
ved en
aa Kirke
samt ved
i paa sel-
i Biskop

Benhavn
e og Hu-
der deres

er gratis
adspjeldet
som kan
den 13.
Clement
Vilhelm
højdet er

igaard-
dragende
sukhund-
i Lovfor-
Forsyning
givet af
aget ned.

estulstet
a Rigde-
gningens
rne paa
af nogle
jder.

Landkom-
ngelse af
stehavn
i 10 For-
m.

russekan-
og Land-
Verner

ing
og 7.

bedst
fyldning
da snik-
ede paa
phenlund
stfordere.

Spæ-
8. Aar-
e til den
de Møde

har be-
et. Ind-
kommer
ven for
des ud-

spitalet
i Gaar-
angre-

som var
lober, et
at indit-

ede paa

mandabe-
vilde Pa-
ter sen-
12. 14.
als store
ille ind-

Feet-
1903

Paladshotellet den 11. November, vil
se Tiden an, inden der paa Grund af
Epidemien træffes Bestemmelse om
Udsættelse af Festen til et senere
Tidspunkt.

Løge E. Eskildsen og Frue er
efter omtrunt to Aars Arbejde i den
franske Ambulance vendt tilbage til
København.

Blink.

En Digter mas kunne paa forud for-
sin Tid en Statsmand mas nøjes med
at gaa ved Siden af den.

Carl Bernhard.

Fortroligt —

Da den senderjyske Sag for ny-
lig blev drøftet i Rigsdagen, skete
det — ganske utilbergt — paa
et fortroligt Møde. Paa den
Maade blev Rigsgens Medlemmer
enkeltvis bundet til Tavsshed, selv
om det, der drøftedes, efter deres
Opfattelse i og for sig kunde eller
burde have været drøftet åbent.
Men ligesom der burde have været
protesteret mod, at denne Sag i
Rigsdagen blev behandlet i Dølg-
maal, saaledes bør der protesteres
imod, at der for Tiden tilsendes en
Række Medborgere en Skrivelse,
der — ikke paa Konvolutten, saa
de kunde nægte at modtage den
— er mærket Fortroligt.

Vi skal ikke her komme nær-
mere ind paa Skrivelsens Indhold
eller paa dens Forhistorie, men kun
bemærke, at det er ganske util-
ladeligt — uden forudgaaende Fore-
spørgsel til hver enkelt — at til-
sende Medborgere en Skrivelse,
der ved et paatrykt „Fortroligt“
binder disse til at tie, ogsaa hvis
Skrivelsens Indhold synes dem
egnet til den mest energiske Pro-
test. Alene under Hensyn til den
ufine Maade, hvorpaa nævnte Skri-
velse udsendes, advarer vi Medbor-
gere mod at skrive under paa den, og
vi opfordrer de Mand og Kvinder,
hvis Navne staar trykt i Skrivelsen,
til offentlig at forsvare, at de gan-
ske illoyalt binder mulige Mod-
standere til at tie i en Sag, om
hvilken det maaske er dem en
Hjertesag at faa talt.

Ordet fri!

Det brændende Spørgsmaal.

Gennem hele vort Folk gaar der
i disse Dage en Bevægelse, som har
Mulighed for at virke samende paa
os; den kan udtrykkes i det Ord:
Senderjylland. Det dragende og
samende i den er Haabet om, at en
blodig, gammel Uret skal blive
gjort god igen, at der skal ske Ret-
færdighed.

Nylig mødte jeg det foragte
Spørgsmaal: Har vi nuverende
Danske gjort os fortjente til at faa
Senderjylland tilbage? Vi maa med
Skam sige Nej; men vi maa i sam-
me Aandedræt med Glæde sige Gud
Tak for, at de danske Senderjyder
har fortjent den Retfærdighed; og
derfor vil den komme.

Denne Sagens Sammenheng er
en stærk Opfordring for os her i
det nuverende Danmark til at være
varomme med at blande os i Sa-
gen. Der er kun faa af os, som har
saa meget Kendskab til Forholdene
i Senderjylland, at vi kan tale med
om dem. Og endnu færre af os har
aandelig Ret til at gøre vor Opfat-
telse gældende.

Danmarks Regering har i 1907,
ved Optanttraktaten, godkendt den
tydske Opfattelse, at § 5 er udeleltet.
Herved er den danske Regering og
det nuverende Danmarks Folk
bundet. Spørgsmaalet om Sende-
jyllands Fremtid kan ikke for-
handles fra vor Side paa Grundlag
af det, der forelaa før Krigen. Der
er ikke længere noget „nordles-
vigsk“ Spørgsmaal.

Nu er der ved at opstaa et nyt
Grundlag: Nationernes Ret; men
det vil først blive brugbart, naar
Fredsförhandlingerne begynder. Vi
maa indelig haabe og lovtro ar-
bejde for, at de, som bærer Kravet
om Nationernes Ret frem, da vil
have Øjet åbent ogsaa for det
Krav, som de danske Senderjyder
har paa at blive genforenede med
Danmark.

Uden vor Fortjeneste er der ved
at opstaa et senderjysk Spørgs-
maal; det kan kun besvares af de
Senderjyder, som ønsker at komme
tilbage til Danmark.

Enhver Tale nu og her i Landet
om et „nordlesvigsk“ Spørgsmaal
er falsk og virker forfalskende ved
at fremkalde eller styrke den Op-
fattelse, at Senderjyllands Fremtid
ligger i Tyskernes Haand.

C. V. Frjts.

Jubilæumsdagen i de hjemløse Mænds Hjem.

I „Mændenes Hjem“ i Eakilds-
gade 17 var der Fest i Gaar. 25 Aars
Jubilæumsdagen vilde, hvis For-
holdene havde været normale, have
samlet endnu flere af de hjem-
løses Venner; men de, der var
kommet, glædede sig ved i den
pyntede Mødestal at minde Aarene,
som gik. „Gud alene have Æren“
var den Grundakkord, som For-
manden, Løge N. Chr. Schmidt
anslog i sin Velkomstmale, og han
mindedes afledte Bogholder Bo-
sen, som Gud havde indgivet
Kærlighed til de hjemløse, samt
den Mand, som i over 20 Aar har
ledet Arbejdet blandt dem, Sekre-
tar Hans Olsen.

Biskop Osestfeld talte ud
fra Ordet „Menneskesønnen“ er
kommen for at søge og frelse de
fortabte“. Er man selv paa den
Maade blevet søgt og frelst af
Menneskesønnen, da hører det med
til Efterfølgelsen at være hans
Retskab til at redde andre. Det
kan gøres ved et forebyggende
Arbejde; men Menigheden maa
tillige tage sig af dem, som i Dag
ligger brudte. Et saadant Arbejde
er det, Missionen blandt de hjem-
løse har taget op, og at hjælpe et
Menneske vil sige at hjælpe det
både timeligt og aandeligt. Det
er ikke et Arbejde, som giver en
Frukt paa 100 Fold; men naar vi
drives af Guds Aand og holder
ud, da er Arbejdet ikke forgæves.
Blekoppen sluttede med en Lyk-
wanskning til Arbejdet for de for-
løbne 25 Aar og ønsket om Val-
signelse for den fremtidige Gern-
ing.

Stiftsprovst Hoffmeyer talte
som Formanden for Indre Mission
i København og betegnede Mis-
sionen blandt de hjemløse som et
typisk Indre Missions Arbejde. De
hjemløse var som de, for hvem
Gud Varetøgt var glippet, de
maatte hjælpes; langsomt og stød
havde Arbejdets Vækst været, men
Hjemmet blev bygget, „Vigerslev
Vang“ kom til, ogsaa Gæstehjem-
met, og Landbruget blev snart en
tvivlende Nødvendighed. Der var
arbejdet med den Trofasthed, som
bliver ved, og den Glæde og Fri-
modighed i Gud, som kan tænde
og smitte de foragte. Gud lade
sin Naade være over dette Indre
Missions normale Arbejde.

Da den sidste Sang var sunget,
indbød Sekretær Olsen alle Gæ-
sterne til en Kop varm og søde
Kaffe, som blev nydt med Paas-
kennelse.

Blandt de mange Glæder, som
faldt i Missionens Skød paa denne
Dag var ogsaa en Gave paa 1400
Kr. Desuden blev Sekretær H. Ol-
sen i Dagens Anledning gjort til
Dannebrogsmænd.

Sommerlejren ved Græsted.

Da vi endnu har nogle ubetalte
Regninger fra Sommeropholdet
for Kvindelige Arbejdere, vilde vi
være meget taknemlige, om en og
anden vilde hjælpe os med dette.

Agnes Ulrich,

Boyesgade 3, København V.

10,000 Kr. i Bøde for Vareaager.

Som tidligere meddelt, er Retten
for Tiden beskæftiget med en stor
Del Sager angaaende Vareaager
og Kødshandel. Der falder næsten
daglig større og mindre Bøder til
d'Hrr., der har vist særlig Glæde-
hed, men det hænder naturligvis
sjældnere, at Bøderne naar en sa-
dan Størrelse som den Grosserer
Gunder Worm i Frederiks-
berggade har maattet udrede. Hr.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe Nr. 10